UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Jn primo nocturn[o]. Ps. [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

Incipit breuiariū ſm dioce-
ſim Maguntiñ.
Dñicis noctibus dum de tē-
pore officiū dicitur. Inuit ab
oct. epħie vſq₃ ad dñicā in .xl.
Adoremꝰ dominū Qui fecit
nos. ps. Venite. Itē a feſto
trinitatis vſq₃ ad aduentum
dñi. Inuitat. Regē magnū
dñm Venite adoremꝰ. Ps.
V Enite exultemus dño:
iubilemꝰ deo ſalutari no
ſtro. p̄occupemus faciē eius i
cōfeſſione. ⁊ in pſalmis iubi-
lemꝰ ei. Q m̄ ds magnꝰ dñs:
⁊ rex magnus ſuꝑ om̄es dos.
qm̄ nō repellit dñs plebē ſuā
q₂ in manu eius ſūt om̄es fi-
nes terre. ⁊ altitudines mōti-
um ipē cōſpicit. Q m̄ ipſius
eſt mare et ipē fecit illud ⁊ ari-
dā fundauerūt manus eius.
venite adoremus ⁊ ꝓcidamꝰ
ante deū. ploremus corā dño
q̄ fecit nos q₂ ipē eſt dñs deꝰ
nr̄. nos autē ꝑpl's eius ⁊ oues
paſcue eius. H odie ſi vocē
eius audieritis nolite obdu-
rare corda vr̄a ſicut in exacer-
batione ſm diē tēptatiōis in
deſerto vbi temptauerūt me
p̄res vr̄i ꝓbauerūt et viderūt
oꝑa mea. Q uadraginta an-
nis ꝓximus fui generatōi hu-
ic ⁊ dixi ſemꝑ hi errāt corde.
ipi vero nō cognouerūt vias
meas q̄bus iuraui in ira mea
ſi introibūt in requiem meā.

G loria patri. S icut erat.
In primo nocturñ. Ps. dd.
B Eatus vir q̄ non
abijt i cōſilio im
pioꝝ ⁊ i via pec
catoꝝ nō ſtetit. ⁊
in cathedra peſti
lentie non ſedit. S ed in lege
dñi volūtas eius ⁊ in lege eiꝰ
meditabit᷑ die ac nocte. E t
erit tanq̄ lignū quod planta
tatū eſt ſecus decurſus aqua-
rū quod fructum ſuum dabit
in tēpore ſuo. E t foliū eius
ñ defluet: ⁊ oīa q̄cūq₃ faciet ꝓ
ſperabūtur. N ō ſic impij nō
ſic. ſed tanq̄ puluis quē ꝓicit
ventus a facie terre. I deo nō
reſurgūt impij in iudicō. neq₃
peccatores in conſilio iuſtoꝝ.
Q m̄ nouit dñs viā iuſtorū.
⁊ iter impiorum peribit. ps.
Q Uare fremuerūt gētes:
⁊ populi meditati ſunt
inania. A ſtiterūt reges terre
et principes cōuenerūt i vnū
aduerſꝰ dñm ⁊ aduerſus chri
ſtum eius. D irumpamꝰ vin
cula eoꝝ ⁊ ꝓiciamus a nobis
iugum ipoꝝ. Q ui habitat i
celis irridebit eos. ⁊ dñs ſub
ſannabit eos. T unc loquet᷑
ad eos i ira ſua: ⁊ i furore ſuo
conturbabit eos. E go autē
cōſtitutus ſum rex ab eo ſuꝑ
ſion mōtem ſctm̄ eius. predi-
cans p̄ceptū eius. D ominꝰ
dixit ad me filiꝰ meus es tu:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Do

ego hodie genui te. P oſtula
a me ⁊ dabo tibi gentes here
ditatē tuā: ⁊ poſſeſſionē tuam
termīos terre. R eges eos in
vͥga ferrea: tāq̄ʒ vas figuli cō-
fringes eos. E t nūc reges i
telligite: erudimī q̄ iudicatis
terrā. S eruite dn̄o i timore:
⁊ exultate ei cū tremore. A p
prehēdite diſciplinā neq̄n ira
ſcat dn̄s ⁊ pereatis d̄ via iuſta
C ū exarſerit i breui ira eius
beati om̄es qui confidūt i eo
D Omīe q̄d multiplicati
ſūt q̄ tribulāt me: multi
inſurgūt aduerſū me. M l'ti
dicūt anie mee: nō ē ſalus ipi
in d̄o eiꝰ. T u aūt dn̄e ſuſcep
tor meꝰ es: gl'ia mea ⁊ exaltās
caput meum. V oce mea ad
dn̄m clamaui ⁊ exaudiuit me
de mōte ſctō ſuo. E go dor-
miui ⁊ ſoporatus ſū: ⁊ exurre-
xi q2 dn̄s ſuſcepit me. N ō ti
mebo milia populi circūdātis
me: ex urge dn̄e ſaluum me fac
d̄s meꝰ. Q m̄ tu pcuſſiſti oēs
aduerſātes mihi ſine cā: den-
tes pctōꝝ ɔtriuiſti. D n̄i ē ſa
lꝰ ⁊ ſup p̄pl'z tuū bn̄dictō tua.
D Omīe ne i furore tuo ar
guas me: neq̄ʒ in ira tua
corripias me. M iſerere mei
dn̄e q̄m infirmꝰ ſum: ſana me
dn̄e q̄m conturbata ſunt oſſa
mea. E t aīa mea turbata ē
valde: ⁊ tu dn̄e vſq̄ʒ q̄. C on-
uertere dn̄e ⁊ eripe aīaʒ meā:
ſaluū me fac p̄pter miſc̄diam
tuā. Q m̄ nō eſt i morte q̄ me
mor ſit tui: in inferno aūt q̄s
ɔfitebit tibi. L aboraui i ge
mitu meo. lauabo p ſingulas
noctes lectū meū: lachrymis
meis ſtratum meum rigabo.
T urbatus ē a furore oculus
meus: inueteraui inter om̄es
inimicos meos. D iſcedite a
me om̄s q̄ opamī iniq̄tatem:
q̄m exaudiuit dn̄s vocē fletus
mei. E xaudiuit dn̄s depca
tionē meā: dn̄s oratōnē meaʒ
ſuſcepit. E rubeſcāt ⁊ ɔturbē
tur vehemēter om̄es inimici
mei: cōuertātur et erubeſcant
valde velociter. G l'ia. A n̄.
D Seruite dn̄o in timore.
Omīe d̄s meꝰ in te ſpe-
raui: ſaluū me fac ex om̄ibꝰ p-
ſequentibus me ⁊ libera me.
N e q̄n rapiat vt leo animaʒ
meā: dū nō eſt q̄ redimat neq̄ʒ
q̄ ſaluū faciat. D n̄e d̄s meus
ſi feci iſtō: ſi eſt iniq̄tas i ma-
nibꝰ meis. S i reddidi retri-
buētibꝰ mihi mala: decidam
merito ab inimicis meis ina
nis. P erſequat inimicꝰ ani
mā meā ⁊ cōprehēdat ⁊ ɔcul
cet i terra vitā meā: ⁊ gl'iam
meā i puluerē deducat. E x
urge dn̄e in ira tua: ⁊ exaltare
in finibus inimicoꝝ meoruʒ.
E t exurge dn̄e d̄s meus i p-
cepto q̄ð mandaſti: ⁊ ſynago
ga p̄ploꝝ circūdabit te. E t

ꝓpt hāc in altū regredere dñs
iudicat ꝑplos. I udica me do
mine ſm iuſticiā meā: ꝛ ſm in
nocētiā meā ſup me. C onſu
met neq̄tia pctōꝝ ꝛ diriges
iuſtū ſcrutās corda ꝛ renes ds
I uſtū adiutoriū meū a dño:
q̄ ſaluos fac rectos cord. D e
us iudex iuſt⁹ fortis ꝛ patiēs
nunq̄d iraſcet̄ p ſinglos dies
N iſi ↄuerſi fueritis gladiuꝫ
ſuū vibrauit: arcū ſuū tetēdit
ꝛ parauit illū. E t i eo ꝑauit
vaſa mortis: ſagittas ſuas ar
dētib⁹ effecit. E cce ꝑturit in
iuſticiā ꝛ ↄcepit dolorē: ꝛ pe/
perit iniq̄tatē. L acū apuit ꝛ
effodit eū: ꝛ incidit i foueam
quā fec. C ōuertet̄ dolor ei⁹
in caput ei⁹: ꝛ i vertice ipi⁹ iniq̄
tas ei⁹ deſcēdet. C ōfitebor
dño ſm iuſticiā ei⁹: ꝛ pſallaꝫ
nomini domini altiſſimi.

D Omie dñs nr̄ q̄ admi
rabile ē nomē tuū i vni/
uerſa terra. Q m̄ eleuata eſt
magnificētia tua ſuper celos.
E x ore infātiū ꝛ lactētiū pfe
ciſti laudē ꝓpt inimicos tuos
vt deſtruas inimicū et vltorē
Q m̄ videbo celos tuos: opa
digitoꝝ tuoꝝ: lunā ꝛ ſtellas q̄
tu fūdaſti. Q uid ē hō qd me
mor es ei⁹: aut fili⁹ hois qm̄
viſitas eū. M inuiſti eū pau/
lomin⁹ ab angel': glia ꝛ hōre
coronaſti eū: ꝛ cōſtituiſti eū ſu
per opera manuū tuaꝝ. O m
nia ſubieciſti ſub pedibus ei⁹
oues ꝛ boues vniuerſas inſu/
per ꝛ pecora cāpi. V olucres
celi et piſces maris q̄ ꝑambu
lāt ſemitas maris. D ñe dñs
nr̄ q̄ admirabile eſt nomē tu/
um in vniuerſa terra.

C Onfitebor tibi dñe ī to
to corde meo: narrabo oia mi
rabilia tua. L etabor ꝛ exulta
bo i te: pſallā nomi⁹ tuo altiſſi
me. I n ↄuertēdo inimicū meū
retrorſū: infirmabūtur ꝛ peri/
būt a facie tua. Q m̄ feciſti
iudiciū meū et cauſā meam:
ſediſti ſup thronū q̄ iudicas
iuſticiā. I ncrepaſti gentes et
periit impius: nomē eoꝝ dele
ſti in eternum ꝛ in ſclm ſeculi.
I nimici defecerūt framee i fi
nē: ꝛ ciuitates eoꝝ deſtruxiſti.
P eriit memoria eoꝝ cū ſoni
tu: ꝛ dñs in eternuꝫ ꝑmanet.
P arauit i iudicio thronū ſu
um ꝛ ipe iudicabit orbē terre
in eq̄tate: iudicabit ꝑplos i iu
ſticia. E t factus ē dñs refugi
um paupi: adiutor i oportuni
tatib⁹ in tribulatōe. E t ſpe
rent in te qui nouerunt nomē
tuū: qm̄ nō dereliquiſti querē
tes te dñe. P ſallite dño qui
habitat in ſion: annūciate in
ter gentes ſtudia eius. Q m̄
requirens ſanguinem eoꝝ: re/
cordatus ē: non eſt oblit⁹ cla
morē pauꝑm. M iſerere mei
dñe: vide humilitatē meā de

inimicis meis. Q ui exaltas
me de portis mortis. vt annū
ciē oēs laudatōes tuas i por-
tis filie ſion. E xultabo i ſa-
lutari tuo: infixe ſūt gētes in
interitu quē fecerūt. I n laq̄o
iſto quē abſconderūt. cōprehē
ſus eſt pes eorū. C ognoſcet
dñs iudicia faciens. in operi-
bus manuū ſuarum compre-
hēſus ē pctōr. C ōuertāt pec
catores in infernū: omēs gen-
tes q̄ obliuiſcunt deū. Q m̄
nō in finē obliuio erit paupe-
ris: patientia pauperū nō pe-
ribit in finē. E xurge dñe nō
confortet hō: iudicent gētes i
cōſpectu tuo. C onſtitue dñe
legiſlatorem ſup eos: ſciāt gē-
tes qm̄ hoies ſunt. V t quid
dñe receſſiſti lōge deſpicis in
oportunitatibus in tribulati
one. C ū ſupbit impius incē
dit paup: cōprehēdūtur in
conſilijs q̄bꝫ cogitant. Q m̄
laudat pctōr i deſiderijs aie
ſue: ⁊ iniquus bñdicit. E xa
cerbauit dñm pctōr ſm mul-
titudinem ire ſue non queret.
N on eſt ds in conſpectu eiꝰ:
inq̄nate ſūt vie illiꝰ i omi tpe.
A uferūtur iudicia tua a fa-
cie eiꝰ: oim inimicoꝝ ſuoꝝ do
minabit. D ixit em̄ in corde
ſuo: nō mouebor a generatiōe
in generatōez ſine malo. C u
ius maledictiōe os plenū ē et
amaritudine et dolo: ſub lin-
gua eius labor ⁊ dolor. S e-
det in inſidijs cū diuitibꝰ in
occultis vt interficiat innocē
tē. O culi eius i paupem re-
ſpiciūt inſidiat in abſcōdito
quaſi leo in ſpelūca ſua. I nſi
diatur vt rapiat paupem: ra-
pere paupem dū attrahit eū.
I n laqueo ſuo humiliabit eū
inclinabit ſe ⁊ cadet cū dñatꝰ
fuerit paupm. D ixit ei i cor
de ſuo oblitus ē ds: auertit fa
ciē ſuā ne videat in finē. E x-
urge dñe ds exaltet manꝰ tua
ne obliuiſcaris paupm. P rop
ter q̄d irritauit impius deū:
dixit eni in corde ſuo nō req̄-
ret. V ides qm̄ tu laborē et
dolorē conſideras: vt tradas
eos i manus tuas. T ibi de
relictus eſt paup: orphano tu
eris adiutor. C ōtere brachi
um peccatoris: ⁊ maligni que
ret pctm̄ illius ⁊ nō inueniet.
D ñs regnabit in eternū ⁊ in
ſclm ſcli peribitis gētes d ter-
ra illiꝰ. D eſideriū pauperū
exaudiuit dñs: p̄parationem
cordis coꝝ audiuit auris tua.
I udicare pupillo ⁊ humili vt
nō apponat vltra magnifica-
re ſe homo ſuper terrā. Ps.
I N dño ɔfido quō dici-
tis anime mee: trāſmig
in mōtē ſicut paſſer. Q m̄ ec
ce pctōres intēderūt arcū. pa-
rauerūt ſagittas ſuas i phare
tra vt ſagittent in obſcuro re-

ctos corđ. Qm̄ q̄ ꝑfeciſti de
ſtruxerūt: iuſtus aūt q̄d fecit.
Dn̄s in templo ſcō ſuo: dn̄s
in celo ſedes eius. Ocli ei⁹
in paupem reſpiciūt: palpebe
eius interrogāt filios hoim.
Dn̄s interrogat iuſtū ⁊ im-
piū: q̄ aūt diligit iniq̄tatem
odit aīam ſuā. Pluit ſuper
peccatores laqueos: ignis ſul
phur ⁊ ſpūs ꝓcellarū ꝑs calic
coꝝ. Qm̄ iuſtus dn̄s ⁊ iuſti
cias dilexit: eq̄tatē vidit vul-
tus eius. Glia pr̄i. An̄. Ex
omnibus perſequentibus me
ſaluum me fac domine.

SAluum me fac dn̄e qm̄
defecit ſctūs: qm̄ dimi-
nute ſūt ꝟitates a filijs hoim
Vana locuti ſūt vnuſquiſq̄
ad ꝓximū ſuū: labia doloſa i
corde ⁊ corđ locuti ſūt. Di-
ſꝑdat dn̄s vniuerſa labia do-
loſa linguam magniloquam.
Qui dixerūt linguam nr̄am
magnificabimus: labia nr̄a a
nobis ſūt. quis noſter dn̄s ē.
Propter miſeriā inopū ⁊ ge
mitū pauperū nunc exurgam
dicit dn̄s. Ponā in ſalutari
fiducialiter agā in eo. Elo
quia dn̄i eloquia caſta: argen
tū igne examinatū: ꝓbatū ter
re purgatū ſeptuplum. Tu
dn̄e ſeruabis nos: ⁊ cuſtodies
nos a generatōe hac i eternū.
In circuitu impij ambulant
ſm altitudinem tuā multipli

Vcaſti filios hominum.
Sq̄quo dn̄e obliuiſce-
ris me i finē: vſq̄quo auertis
faciē tuā a me. Quādiu po-
nā cōſilia i aīa mea: dolorē
in corde meo ꝑ diē. Vſq̄q̄
exaltabit inimic⁹ meus ſuper
me: reſpice ⁊ exaudi me domi
ne ds meus. Illumina oculos
meos ne vnq̄ obdormiam i
morte: ne qn̄ dicat inimic⁹ p̄-
ualui aduerſus eū. Qui tri
bulāt me exultabūt ſi motus
fuero: ego aūt in miſc̄dia tua
ſperaui. Exultabit cor meū
in ſalutari tuo. cantabo domi
no q̄ bōa tribuit mihi: ⁊ pſal-
lam nomini dn̄i altiſſimi.

DIxit inſipiens in corde
ſuo nō eſt ds. Corrup-
ti ſūt ⁊ abhomiabiles fcti ſūt
in ſtudijs ſuis: nō eſt qui faci
at bonū. nō eſt vſq̄ ad vnū.
Dn̄s de celo ꝓſpexit ſup fili
os hominū. vt videat ſi eſt in
telligēs aut req̄rēs deū. Om
nes declinauerunt. ſimul inu-
tiles facti ſūt: non eſt q̄ faciat
bonū. nō eſt vſq̄ ad vnū. Se
pulcrū patēs eſt guttur eoꝝ.
linguis ſuis doloſe agebant:
venenū aſpidū ſub labijs eoꝝ
Quoꝝ os maledictione ⁊ a-
maritudine plenū eſt: veloces
pedes eoꝝ ad effundendū ſā-
guinē. Cōtritio ⁊ infelicitas
in vijs eoꝝ. ⁊ viā pacis nō co-
gnouerūt: nō eſt timor dī ante

ocl'os eoꝝ. Nõne cognoſcẽt
oẽs q̃ opant̃ iniq̃tatẽ q̃ deuo
rãt plebẽ meã ſicut eſcã pãis.
Dñm non inuocauerũt illic
trepidauerũt timoꝛe vbi non
erat timoꝛ. Qm̃ dñs i gñatõe
iuſta ẽ ꝯſiliũ inopis cõfudiſtꝫ
qm̃ dñs ſpes ei⁹ ẽ. Quis da
bit ex ſion ſalutare iſrl' cũ auer
terit dñs captiuitatẽ pleƀ ſuc
exultabit iacob ⁊ leta-
D Omĩe q̃s habi-bit̃ iſrl'
bit i tabnaculo tuo: aut q̃s re
q̃eſcet i mõte ſcõ tuo Qui in
gredit̃ ſine macl'a: ⁊ opat̃ iu-
ſticiã. Qui loq̃tur ꝟitatẽ in
coꝛde ſuo: q̃ nõ egit dolũ i lin
gua ſua Nec fecit ꝓximo ſuo
malũ: ⁊ obpꝛobꝛiũ nõ accepit
aduerſ⁹ ꝓximos ſuos. Ad ni
hilũ deduct⁹ ẽ i ꝯſpcũ ei⁹ ma
lign⁹ timẽtes ãt dñm gl'ificat
Qui iurat ꝓxio ſuo ⁊ nõ de-
cipit: q̃ pecuniãꝫ ſuã nõ dedit
ad vſurã. ⁊ munera ſup inno-
cẽtes ñ accepit. Qui fac̃ hec
nõ mouebit̃ i eternũ. Gl'ia.
Añ. Qm̃ diminute ſũt veri-
tates a filijs hoim diſperdat
dñs linguã iniuſtã. ℣. Me-
moꝛ fui i nocte nois tui dñe.
Et cuſtodiui legẽ tuã. In. ij.
noc. ps.
C Onſerua
me dñe qm̃ ſpaui i
te: dixi dño ds̃ me
us es tu qm̃ bono
rũ meoꝛũ nõ eges.
Sãctis q̃ ſũt i terra ei⁹: miri
ficauit oẽs volũtates meas i
eis Multiplicate ſũt infirmi
tates eoꝝ: poſtea accelerauerũt.
Nõ cõgregabo cõuẽticu
la eoꝝ de ſãguib⁹: nec memoꝛ
ero nominũ eoꝝ ꝑ labia mea.
Dñs ps hereditatis mee et
calicis mei: tu es q̃ reſtitues
hereditatẽ meã mihi Funeſ
ceciderũt mihi i p̃claris: etenĩ
hereditas mea p̃clara ẽ mihi
Bñdicã dñm q̃ tribuit mihi
intellcm̃: inſuꝑ ⁊ vſq3 ad no-
ctẽ increpuerũt me renes mei
Prouidebã dñm i cõſpectu
meo ſeꝑ: qm̃ a dextris ẽ mihi
ne cõmouear. Propt̃ hoc le-
tatũ eſt coꝛ meũ ⁊ exultauit li
gua mea: inſuꝑ ⁊ caro mea re
quieſcet in ſpe. Qm̃ nõ dere
linques aiam meã in inferno
nec dab̃ ſctm̃ tuũ videre coꝛ-
ruptionẽ. Notas mihi feci-
ſti vias vite: adimpleƀ me le-
ticia cũ vultu tuo: delcãtões
i dextera tua vſq3 i finẽ Gl'a.
Añ. Bonoꝝ meoꝛũ nõ indi-
ges i te ſpaui ꝯſerua me dñe.
E Xaudi dñe iuſticiã meã
intẽde dep̃catioñẽ meã.
Auribꝫ ꝑcipe oꝛõꝫ meã: nõ in
labijs doloſis De vultu tuo
iudiciũ meũ ꝓdeat: ocl'i tui vi
deãt eq̃tates. Probaſti coꝛ
meũ ⁊ viſitaſti nocte: igne me
examiaſti ⁊ nõ eſt iuẽta i me
iniq̃tas. Ut non loquat̃ os
meũ opa hoim: ꝓpt̃ ꝟba labi-